Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

necessaria ē. ℣ Hichilominus tam necessarium.
℟ Sine tribus istis ḡ anima nulla sanari ut possit
dm suum videre i. intelligere. ℣ Cui ḡ sanos ha
bueritis oculos q̃d restat ut aspiciat. ℟ Aspectus
animę ratio ē s. qa ñ sequitur ut omis q̃ aspicit ui
deat. aspectus rectus atq; pfectus i. ē quē uisio
sequitur uirtus uocat. ē. ꝗ. uirtus l recta l pfecta
ratio. s. ipse aspectus quā uisiā sanos oculos con
uertere in lucē ñ potē. ñ tria illa pmanant
fides q̃ credat. ma serem habere ad quā con
uertendus aspectus ē ut uisa faciat beatum.
spes q̃ cū bene aspexerit se uisurū cē psumat.
karitas q̃ uidere pfruiq; desidere. ia aspec
tū sequitur ipsa uisio di. q̃ ē finis aspectus. non
qd iā ñ sit s. qd iā nihil ampli habeat q̃ se
intendat. et hęc ē uere pfecta uirtus. ratio
pueniens ad finē suū quā beata uita consequit.
Ipsa aū uisio intellectus ē. ille q̃ in anima ē.
q̃ consistit ex intelligentie. ⁊ eo qd intelligit.
ut in oculis uidere qd dr. ex ipso sensu con
stat adq; sensibili. quoq; detracto quolibet